

7/к.о. 5/94 г.
30 март 1994 г.

2-и Каршев
31.05.1994 г.

ДО
КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД
НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ДОПЪЛНЕНИЕ КЪМ ИСКАНЕТО
по конституционно дело № 5/1994 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

С определение от 22 март 1994 г. Конституционния съд ни е дал указание за отстраняване недостатъци в искането ни по повод налице ли е противоконституционност на смъртното наказание предвидено в Наказателния кодекс, във връзка с няколко въпроса:

1. Да се конкретизира искането на народните представители - дали смъртното наказание предвидено в Наказателния кодекс противоречи на чл.28 от Конституцията и общоприетите международни норми признати от Република България, както и международните договори ратифицирани от Република България.

Във връзка с поставения въпрос от името на подателите на искането декларирам, че това наше искане е свързано с даване на задължително тълкуване на чл.28 от Конституцията, който гласи: "Всеки има право на живот. Посегателството върху човешкия човек се наказва като най-тежко престъпление". Чрез тълкуване на тази конституционна норма молим Конституционният съд да отговори на въпроса: налице ли е противоречие между чл.28 от Конституцията и предвиденото в Наказателния кодекс смъртно наказание по текстовете посочени в искането, както и по чл.96, ал.3, чл.97, чл.100, чл.199, ал.2, чл.340, ал.3, чл.343а, ал.4 от Наказателния кодекс.

Конституционният съд, съгласно чл.149, ал.1, т.1 и т.2 от Конституцията има право да направи такова задължително тълкуване на посочения от Конституцията текст, както и да установи противоконституционност на предвиденото в Наказателния кодекс смъртно наказание ако такава е налице.

Искателите молят Конституционния съд чрез тълкуване на нормата на § 3 от Преходните и заключителни разпоредби на Конституцията пак на основание чл.149, ал.1, т.1 и т.2 от Конституцията да се произнесе по поставения въпрос може ли да се счита, че Конституцията е отменила смъртното наказание.

2. Считаме, че Конституционният съд има право да се произнесе по горните въпроси и не е ограничен от решенията си по к.д.1/91, 11/92, 7/92, 17/92, тъй като Наказателния кодекс се прилага в т.ч. съдът в настоящия момент налага и смъртно наказание в определените от закона случаи. Наказателният кодекс е действащ закон след приемане на Конституцията.

3. Считаме, че Конституционният съд няма предмет за произнасяне по настоящото искане свързано с правомощието му по чл.149, ал.1, т.4 от Конституцията. Съгласно този текст Конституционният съд има право да се произнесе за съответствието на сключените от Република България международни договори с Конституцията преди ратификацията им, както и за съответствието на законите с общопризнатите норми на международното право и международните договори, по които България е страна. Ние не искаме от Конституционния съд да се произнесе по такъв въпрос, тъй като считаме че Конституцията е съобразена с всички международни норми и договори приети и ратифицирани от Република България. На искателите

е известна разпоредбата на чл.5, ал.4 от Конституцията, съгласно която международните договори ратифицирани по международен ред, обнародвани и влезли в сила за България са част от вътрешното право на страната и имат предимство пред тези норми на вътрешното законодателство, които им противоречат. Нашето питане към вас е свързано конкретно само със съответствието или несъответствието на изключението допуснато в чл.6 от Международния пакт за гражданските и политическите права ратифициран от Република България по съответния ред и ние изрично сме записали това на стр.2, т.2 от искането.

3. От името на искателите заявявам, че ако Конституционният съд допусне разглеждане на делото по същество ние ще представим пред вас нашето становище по съществото на този спор. Определено считам, че докато вие не сте се произнесли, ще го разглеждате ли, едно такова становище по делото не е необходимо.

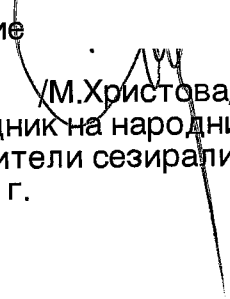
4. Не споделям позицията на Конституционния съд изразена в определението във връзка с незапзване на чл.17, ал.1 и следващите от Закона за Конституционен съд. Искането ви е представено в писмена форма, то е мотивирано на стр.2, - сред юристите наказателноправници съществува спор по тези две виждания, които излагаме и съгласно разпоредбата на чл.149, ал.1, т.1 и 2 само Конституционният съд е в правомощието си да реши този спор. От решението на този спор зависи съдбата на няколко законопроекта внесени в Народното събрание /напр. Законопроектът за замяна на смъртното наказание с доживотен затвор/, поради което считам, че Конституционният съд би могъл да се произнесе по допускане разглеждането на това искане по същество.

5. Бихме помолили Конституционният съд ако допусне разглеждането на искането по същество да конституира като заинтересовани страни по него Съюзът на юристите в България, Комитетът по защита правата на човека, Върховният съд на Република България.

Въз основа на изложеното от името на искателите още веднъж моля Конституционният съд на основание чл.149, ал.1, т.1 и 2 от Конституцията да се произнесе чрез тълкуване на чл.28 и § 3 от Преходните и заключителни разпоредби на Конституцията както и чл.6 от Международния пакт за гражданите и политическите права по двата въпроса формулирани на стр.3 от искането, а именно:

първо: противоконституционно ли е смъртното наказание предвидено в Наказателния кодекс;

второ: § 3 от Преходните и заключителни разпоредби от Конституцията отменил ли е смъртното наказание ако то е противоконституционно.

С уважение

М.Христова/
пълномощник на народните
представители сезирани КС по
к.д.5/1994 г.